

Forfatter: Heiberg, Johanne Luise

Titel: BREV TIL: Krieger, Andreas Frederik FRA: Heiberg, Johanne Luise (1861-09-22)

Citation: Heiberg, Johanne Luise: "BREV TIL: Krieger, Andreas Frederik FRA: Heiberg, Johanne Luise (1861-09-22)", i *Johanne Luise Heiberg og Andreas Frederik Krieger (1. bind)*, Gyldendalske Boghandel Nordisk Forlag, s. 47. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001990098-001-shoot-L0019900980010052.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Johanne Luise Heiberg og Andreas Frederik Krieger (1. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Søndag d. 22.

... De spørger om, hvad jeg troer Frue Stein vilde sige om Goethes Menneske-Yttring? Hun vilde vel med Smerte sige: Han har glemt det Foraar, jeg bragte ind i hans Sjæl, for et nyt, han nu finder i Planter, Steen og Kunstværker. Ja, det er en utaknemmelig Yttring af Goethe. „Disse Elskere!“ * siger „Dronning Marguerithe“, „der er ikke een af dem, som fortjener den Sindsro, den Lykke, den Agtelse, man sætter paa Spil for deres Skyld.“² ...

Den stakkels Lola Montezs Endeligt har jeg læst om.³ Hvad var hendes Ulykke i Livet? Vi Qvinder trænge til en Mand at støtte os til, en Mand at adlyde, i Ordets gode s. 48 Betydning. De ringere begavede af os, for at veiledes i Dit og Dat, de rigt begavede, for at holdes tilbage, for at der ikke af en genial Qvindenatur skal blive en daarlig Mand. En saadan Mand i Skjorter var Lola. Dette undskylder imidlertid ikke Ladyens — det var godt hun ikke heed Johanne — Troløshed. Det gaaer saadanne stakkels Qvinder som Lola, ligesom visse Planter, der skyde det ene kraftige Sideskud efter det andet; blive disse ikke strax borttagne af Gartneren, og faae de Lov at groe uforstyrrede, svækkes Hovedstammen, og Enden bliver, at hverken denne eller Sideskuddene komme til Blomstring. Kraften ødsles til alle Sider, istedetfor at concentreres. De maa uophørlig være under Saxen — som det hedder i Gartnersproget —, men ikke alle Planter ere saa lykkelige at staae under en veløvet og indsigtfuld Gartners Sax. Vor Herre være hendes og alle forvildede Sjæle naadig. ...

Jeg har formelig maattet pakke Goethes Reise, med samt andre fristende Bøger, ned, for dog endelig, i disse faae Dage, jeg har tilbage her, at læse for Alvor paa mine Roller. Hvad vil nu Theater-Verdenen bringe i Vinter? Det gyser i en ved at see af Aviserne, alt hvad det store B. har skrevet for vor Scene.¹ C. Petersen har atter begyndt at meddele af sin Visdom i „Fædrelandet“, og med endnu større Myndighed end ellers.² Det er siden faldet mig ind, at Anmelderen i „Fædrelandet“ mod Tillisch, hvem „Verecundus“ sad paa tvers i Halsen, vist var Petersen.³ Han skriver jo i Bladet snart paa første Sal, snart i Kjælderen. Det kan man kalde at blive ædt af sine egne Unger. ...